

PROP DE VOSALTRES

Els instituts de Vida Consagrada

Molta gent desconeix el significat del terme «Vida Consagrada». Fins i tot molts cristians prefereixen la paraula religió o religiosa en comptes de membre d'una comunitat de vida consagrada, perquè reconeixen la seva funció i el seu treball a l'Església i, tal vegada, perquè la segona definició els resulta massa tècnica. En aquestes línies tracto d'explicar la mencionada realitat eclesial i, de passada, compartir i convidar tothom a alegrar-se per la festa que totes les comunitats religioses celebren el 2 de febrer, Solemnitat de la Presentació del Nen Jesús al Senyor en el temple, realitzada pels seus pares Maria i Josep, com una consagració definitiva.

En nom de tots vosaltres, felicito i dono un gran agraïment pel servei que presten tants religiosos a la nostra societat fent evident la presència de l'Església. Molts de vosaltres us heu educat en els seus centres d'ensenyament i d'altres els trobeu en els diversos serveis d'atenció a persones amb dependència, amb discapacitat o amb necessitat.

Què és la Vida Consagrada? Començo amb l'afirmació que fa el Concili Vaticà II: «És l'estat de vida que consisteix en la professió dels consells evangèlics, encara que no pertanyi a l'estructura de l'Església, pertany, malgrat tot, sense discussió a la seva vida i a la seva santedat» (LG 44). I el Catecisme explica que «els consells evangèlics estan proposats en la seva multiplicitat a tots els deixebles de Crist. La perfecció de la caritat... implica, per a aquells que assumeixen lliurement la crida a la vida consagrada, l'obligació de practicar la castedat en el celibat pel Regne, la pobresa i l'obediència» (núm. 915).

A la nostra diòcesi hi viuen diverses comunitats femenines. Excepte una que és de vida contemplativa, les Germanes Carmelites, totes les altres són de vida activa amb dedicació al món de l'educació o d'atenció als necessitats. També comptem amb comunitats masculines, amb especial atenció al treball parroquial. Molts de vosaltres coneixeu els seus membres i heu col·laborat amb ells en dife-

rents projectes i activitats. M'alegra comprovar l'alta estima que la nostra societat manté cap a tots ells. És més, m'enorgulleix quan en les meves visites parroquials, qualsevol em parla d'un familiar seu, que forma part d'alguna congregació, accentuant la seva profunda admiració per la seva vida entregada als altres. Especialment mostren una gran veneració cap als que han mort, i sempre tenen paraules de gratitud.

Per a l'Església és un gran regal, que queda enriquida per la diversitat de carismes, gràcies o sensibilitats de cada comunitat, que posen al servei de la mateixa Església per a l'atenció integral de la societat. Cada congregació o institut secular és fundat per la intuïció d'un cristià exemplar, amb els seus propis trets psicològics i amb plena disposició per a l'ajuda al próisme. Tots els fundadors manifesten una motivació especial, en el sentit que la seva principal missió neix de donar a conèixer el missatge, l'obra i la persona de Jesús als altres. Pràcticament tots ells han deixat profunds i profitosos escrits que descriuen la seva experiència cristiana i que han fet tant bé a la generacions posteriors.

Al llarg dels segles la vida consagrada ha sofert diferents modulacions i ha procurat teixir un clar compromís amb la societat que l'acollia. L'Església ha deixat constància d'aquesta singular manera de viure, oferint-la a tots els cristians i animant a la seva expansió. Un dels últims documents de referència de sant Joan Pau II, fruit d'un Sínode, es va publicar l'any 1996 i el seu títol és precisament LA VIDA CONSAGRADA.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

«Comparteix el que importa», lema de la campanya de Mans Unides

Mans Unides és una ONG de l'Església catòlica que lluita per l'ajuda, promoció i progrés dels països del tercer món. Cada any porta a terme una campanya i enguany el lema és «Comparteix el que importa» amb l'objectiu de continuar treballant per posar en comú experiències, iniciatives i propostes que ens ajudin a viure la solidaritat.

Mans Unides demana la col·laboració de tots nosaltres en especial el cap de setmana del 10 i 11 de fe-

brer i recorda que la col·lecta de les parròquies anirà destinada a aquesta entitat solidària d'Església contra la pobresa al món. Les seves dues línies prioritàries d'acció són donar a conèixer i denunciar l'existència de la fam, les seves causes i les possibles solucions així com reunir mitjans econòmics per finançar programes integrals per atendre aquestes necessitats.

Els diners que es recullin enguany aniran destinats a un projecte al nord

de l'Índia, en concret a la zona del naixement del riu Ramganga, a la zona baixa de l'Himàlaia, amb l'objectiu de millorar la qualitat de vida de les dones i els joves de 20 pobles d'aquesta zona. Es calcula que el projecte pot beneficiar directament a 5.000 dones. Mans Unides aportarà les despeses de personal i formació. A més a més, la Parròquia del Carme acollirà el dissabte 17 de febrer a les 20 hores el ja tradicional Sopar de la Fam.

CERCA DE VOSOTROS

Los institutos de Vida Consagrada

Mucha gente desconoce el significado del término «Vida Consagrada». Incluso muchos cristianos prefieren la palabra religioso/a en lugar de miembro de una comunidad de vida consagrada, porque reconocen su función y su trabajo en la Iglesia y, tal vez, porque la segunda definición les resulta demasiado técnica. Trato en estas líneas de explicar la mencionada realidad eclesial y, de paso, a compartir e invitar a todos a alegrarnos por la fiesta que todas las comunidades religiosas celebran el día dos de febrero, Solemnidad de la Presentación del Niño Jesús al Señor en el templo, realizada por sus padres María y José, como una consagración definitiva.

En nombre de todos vosotros, doy muchas felicitaciones y un gran agradecimiento por el servicio que tantos religiosos prestan a nuestra sociedad, haciendo evidente la presencia de la Iglesia. Muchos os habéis educado en sus centros de enseñanza y otros los encontráis en los diversos servicios de atención a dependientes, discapacitados o necesitados.

¿Qué es la Vida Consagrada? Empiezo con la afirmación que hace el Concilio Vaticano II: «Es el estado de vida que consiste en la profesión de los consejos evangélicos, aunque no pertenezca a la estructura de la Iglesia, pertenece, sin embargo, sin discusión a su vida y a su santidad» (LG 44). Y el Catecismo explica que «los consejos evangélicos están propuestos en su multiplicidad a todos los discípulos de Cristo. La perfección de la caridad... implica, para quienes asumen libremente el llamamiento a la vida consagrada, la obligación de practicar la castidad en el celibato por el Reino, la pobreza y la obediencia» (n.º 915).

En nuestra diócesis viven varias comunidades femeninas. Excepto una que es de vida contemplativa, las HH. Carmelitas, todas las demás son de vida activa con dedicación al mundo de la educación o de atención a los necesitados. También contamos con comunidades masculinas, con especial atención al trabajo parroquial. Muchos de vosotros conocéis a sus miembros y habéis colaborado con ellos en distintos proyectos y actividades. Me alegra comprobar el alto aprecio que nuestra sociedad mantiene hacia todos ellos. Es más, me enorgullece cuando en mis visitas parroquiales alguien me habla de algún familiar suyo, perteneciente a una congregación, acentuando su profunda admiración por su vida entregada a los demás. Especialmente muestran una gran veneración hacia los que han fallecido, y siempre con palabras de gratitud.

Para la Iglesia es un gran regalo, que queda enriquecida por la diversidad de carismas, gracias o sensibilidades de cada comunidad, que ponen al servicio de la misma para la atención integral de la sociedad. Cada congregación o instituto secular es fundado por la intuición de un cristiano ejemplar, con sus propios rasgos psicológicos y con plena disposición para la ayuda al prójimo. Todos los fundadores manifiestan una motivación especial en el sentido de que su principal misión nace de dar a conocer el mensaje, la obra y la persona de Jesús a los demás. Prácticamente todos ellos han dejado profundos y provechosos escritos que describen su experiencia cristiana y que tanto bien han hecho a las generaciones posteriores.

A lo largo de los siglos la vida consagrada ha sufrido distintas modulaciones y ha procurado tejer un claro compromiso con la sociedad que la acogía. La Iglesia ha dejado constancia de este singular modo de vida, ofreciéndola a todos los cristianos y animando a su expansión. Uno de los últimos documentos de referencia, de san Juan Pablo II, fruto de un Sínodo, se publicó en el año 1996 y tiene precisamente como título LA VIDA CONSAGRADA.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lérida

Rafael Allepuz, nou director de Càritas Diocesana de Lleida

El bisbe de Lleida, Salvador Giménez, ha nomenat nou director de Càritas Diocesana de Lleida a Rafael Allepuz,

qui pren el relleu de Ramon Baró, el seu director des de l'any 2008.

Rafael Allepuz té una dilatada experiència en el món acadèmic,

així com de compromís cristià. Allepuz és professor titular de la Universitat de Lleida i professor permanent de l'IREL. Entre altres obres, és coautor dels llibres *Anatomia de la pobresa a Catalunya*, *Nova i vella pobresa a les comarques de Lleida* i *Campus per la pau*. Els efectes de les guerres sobre el desenvolupament dels països pobres. A més, ha estat catorze anys president de la Comissió Diocesana de Justícia i Pau de Lleida.

Per la seva banda, Ramon Baró, fins ara director de Càritas, assumirà tasques de coordinació en la Fundació Jaume Rubió i Rubió, encarregada de promoure accions d'inserció laboral.

Lleida clou el Cicle de Nadal

El bisbe Salvador Giménez Valls, acompanyat per la regidora de Cultura de la Paeria i tinent d'alcalde Montse Parra i pel president de l'Agrupació Llerdenca de Pessebristes Àngel León i tota la junta directiva de l'entitat, va presidir el matí del diumenge 14 de gener, a l'Auditori Enric Granados, l'acte de cloenda del Cicle de Nadal 2017.

El bisbe de Lleida, Salvador Giménez, en unes breus però alhora agraïdes paraules, recordà que quan va venir a Lleida i va participar per primera vegada en els actes de l'Agrupació de Pessebristes, va quedar sorprès de la vitalitat i del treball d'aquesta entitat: «He de felicitar-vos com a bisbe pel vostre entusiasme en voler explicar mitjançant l'art de fer pessebres el misteri del naixement de Jesús». En aquest sentit, el bisbe de Lleida convidà a tots

aquells que fan pessebres per Nadal, i molt especialment als pares, que expliquin qui era Jesús, on va néixer, què va fer: «... fer pessebres és donar a conèixer Jesús», digué.

Tot seguit, es va iniciar el lliurament dels premis, accèssits i mencions honorífiques als 130 millors pessebres de Lleida, inscrits al

XLIII Concurs Infantil i Juvenil de Pessebres i al LXXXIII Concurs de Pessebres, en cada una de les seves categories.

La segona part de l'acte i com a cloenda s'oferí la cantata *Granados: els seus viatges i el Nadal*, interpretada per 150 cantaires pertanyents a 9 corals infantils de Lleida i comarques.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «La fe esdevé tangible quan es concreta en l'amor, en particular en el servei als germans i germanes en dificultats» (4 de desembre).

@Pontifex: «Tots som captaires de l'amor de Déu, que dona sentit a la nostra existència i ens ofereix una vida sense final» (5 de desembre).

@Pontifex: «Als ulls de Déu, cap dels seus fills no pot ser descartat; Ell confia a cadascú una missió» (6 de desembre).

@Pontifex: «Tots tenim talents que ens ha donat Déu, ningú no pot considerar-se tan pobre com per no poder donar res als altres» (7 de desembre).

Joguines solidàries per als Reis de la Parròquia del Carme

A través de la lluminosa iniciativa «Nadal al Carrer» que va organitzar l'Associació de Comerciants dels carrers Democràcia i Remolins al llarg de les Festes de Nadal, el patge reial no només va recollir les cartes dels nens i nenes del barri, sinó també nombroses joguines que es van anar guardant en un local comercial d'aquests

carrers. La vigília de la festa, voluntaris i treballadors de Jericó van traslladar aquestes joguines al local parroquial del Carme per preparar els lots de regals que els Reis Mags lliurarien a 250 nens i nenes de famílies necessitades de la parròquia i immigrants.

La Parròquia del Carme agraeix de cor aquesta acció solidària promoguda per l'Associació de Comerciants de Democràcia i Remolins. De manera especial, a Pilar Agulló i Carol Sanz, vicepresidenta i secretària de l'Associació. Aquest agraïment també es fa extensiu al Grup ASYSUM i a totes les persones que van fer possible que cap nen s'hagi quedat sense joguines a la nostra parròquia la Diada de Reis. Endemés de regals, els Reis Mags han estat portadors d'una gran alegria compartida.

Moltes, moltes gràcies!

Joves de Lleida participen a la trobada de Taizé a Basilea «Atrevir-se a viure allò inesperat»

Participar d'una Trobada Europea de Joves de Taizé significa deixar-se portar, acollir i transformar, obrir els ulls i el cor i estar disposat a compartir-ho amb joves vinguts d'arreu. És una gran aventura que mai et deixa indiferent. Un grup de joves de Lleida vam marxar cap a Basilea per impregnar-nos de l'ambient de Taizé i gaudir d'una trobada preciosa amb altres joves, en una ciutat que es troba entre tres països, amb les fronteres només apreciables des del paper, fent de la fraternitat quelcom ben palpable i encomanadís.

Sempre recordarem la nostra estada a Dulliken. Qui ens havia de dir que passaríem el cap d'any en un petit poble al bell mig de Suïssa! Vam ser acollits per Mn. Josef i, veritablement, vam sentir l'escalf com si fos la nostra llar. El dinar d'Any Nou va ser memorable. Tornem amb les energies renovades, tenint ben present la reflexió que el germà Alois

ens va anar fent al llarg d'aquests dies, parlant de les fonts de l'alegria: «L'ésser humà està fet per a l'alegria, i l'alegria no ha de ser conservada per a si mateix sinó que ha de ser compartida.»

REFLEXIONS

Ensenyar... guarir... pregar

Sant Marc, al principi del seu evangeli, ens descriu l'activitat de Jesús un dia a Cafarnaüm. Era dissabte i el trobem a la sinagoga, al culte sinagoga. Allí ha parlat a la gent que es meravellava de la seva manera d'ensenyar i ha guarit un posseït. Les guaricions signifiquen l'arribada del Regne de Déu. Són proves de la misericòrdia divina envers els adolorits. I són signes del poder de Déu sobre el mal i el pecat.

Ens podem imaginar perfectament l'escena d'avui. Jesús surt de la sinagoga amb els seus quatre primers deixebles, Pere i Andreu, Jaume i Joan. I van a casa de Pere. En arribar es troba la sogra de Pere allitada amb febre. Li dona la mà i la fa alçar. És el toc de la gràcia. I ella es posà a servir-los. Lliure per a servir. La salut no és solament per a trobar-se bé, sinó per a fer el bé.

A la tarda, un cop s'ha post el sol i ha acabat el descans del dissabte, porten tot de malalts que s'apleguen davant la porta de casa. És la malaltia davant Jesús. No es tracta solament de curar físicament els malalts, sinó també de guarir l'angoixa i desesperança que el mal provoca en els qui sofreixen. Jesús no ha vingut a acabar amb el mal sinó a compartir-lo, a redimir-nos-en i a transformar-lo.

I, l'endemà, trobem Jesús en una altra de les seves activitats, la pregària. Encara era fosc, Jesús ja cerca un lloc solitari per pregar. D'aquí treu la seva força. El qui el dia abans estava rodejat de multituds, ara cerca la soledat per a la pregària personal. Així es completa la triple activitat de Jesús: ensenyar, guarir i pregar.

I els apòstols, en nom dels habitants de Cafarnaüm, cerquen Jesús. Volen retenir-lo. Això no és pas possible. No resta tancat en un grupet d'amics i simpatitzants, sinó que anirà de poble en poble, repetint els signes de la salvació, que per això ha vingut Jesús.

Mn. Ramon Sàrries

AGENDA

- Diumenge, 4 de febrer:**
  - A les 11.30 h, confirmacions a Raimat per part del bisbe Salvador.
  - A les 13 h, el bisbe Salvador presideix la missa a la Parròquia de Sant Martí. Visita Pastoral.
- Del 5 al 9 de febrer:**
  - Exercicis espirituals per a preveres a la Casa Sacerdotal.
- Diumenge, 11 de febrer:**
  - A les 12 h, confirmacions a la Parròquia d'Almacelles.
  - A les 18.45 h, Rosari de torxes de l'Hospitalitat de Lourdes a la Catedral, seguida de l'Eucaristia.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

- 5. ■ Dilluns** (lit. hores: 1a setm.) [1R 8,1-7.9-13 / SI 131 / Mc 6,53-56]. Santa Àgata o Àgueda, vg. i m. siciliana (s. III), patrona de les dones d'Aragó; santa Calamanda, vg. i m., patrona de Calaf.
- 6. ■ Dimarts** [1R 8,22-23.27-30 / SI 83 / Mc 7,1-13]. Sants Pau Miki (prev. jesuïta japonès) i companys, mrs. a Nagasaki (Japó, 1597); sants Pere Baptista, Martí de l'Ascensió i Francesc de Sant Miquel, mrs.; santa Dorotea, vg. i m. a Capadòcia, patrona dels floricultors; sant Amand, bisbe; Festa del Sant Misteri de Cervera.
- 7. ■ Dimecres** [1R 10,1-10 / SI 36 / Mc 7,14-23]. Sant Ricard, rei d'Anglaterra; sant Teodor, mr.; santa Juliana, viuda.
- 8. ■ Dijous** [1R 11,4-13 / SI 105 / Mc 7,24-30]. Sant Jeroni Emiliani (Venècia, 1486 - Somasca, 1537), prevere, fundador dels somascos; santa Elisenda, vg.; santa Josefina Bakhita, vg.
- 9. ■ Divendres** [1R 11,29-32; 12,19 / SI 80 / Mc 7,31-37]. Sant Sabí, bisbe; sant Nicèfor, mr.; sant Miquel Febres, rel. La Salle; santa Apol·lònia, vg. d'Alexandria i mr. (249), patrona dels odontòlegs i els ortodontistes.
- 10. □ Dissabte** [1R 12,26-32; 13,33-34 / SI 105 / Mc 8,1-10]. Santa Escolàstica (s. V-VI), vg., germana de sant Benet; santa Sotera, vg. i m.; sant Silvà, bisbe.
- 11. ■ Diumenge vinent**, VI de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Lv 13,1-2.45-46 / SI 31 / 1C 10,31-11,1 / Mc 1,40-45]. Mare de Déu de Lourdes, apareguda a la cova de Massabielle (1858); sant Desideri, bisbe; santa Eloïsa, vg.; sant Benet d'Anià, abat benedictí.

Diumenge V de durant l'any (B)

COMENTARI

Anem a d'altres llocs! És la missió

El llibre de Job rep el nom del seu protagonista: *un home íntegre i recte que reverenciava Déu i s'apartava del mal* (1,1). La presentació del personatge apunta el contingut del llibre: té sentit el sofriment del just?

A la base de la discussió hi ha la teoria de què «els bons són premiats i els dolents, castigats». Tesi que Job desqualifica contundentment.

Aquesta és la meua defensa contra els qui m'acusen. L'apologia d'autodefensa de Pau en el fons és apologia de l'Evangelí. *Jo no puc gloriar-me d'anunciar l'Evangelí: hi estic obligat. I pobre de mi, que no ho fes!*

L'Apòstol, més que *obligat* per força psicològica interior, se sent transformat pel Senyor: *La vida que ara visc ja no és la meua: és Crist qui viu en mi* (Ga 2, 20). També a nosaltres el Baptisme ens empeltà a Crist: som membres seus.

Per això els participants a l'Eucaristia hem de dir: *Pobre de mi, si no anunciés l'Evangelí!* Pau és model per a la Nova Evangelització: *fer-se tot amb tots per guanyar-ne alguns, sigui com sigui.*

Narrant una jornada a la vida de Jesús, l'Evangelí d'avui presenta set lliçons bàsiques:

- *Sortint de la sinagoga:* Jesús dona exemple de vivència comunitària de la unió amb el Pare.
- *Se n'anà a casa de Simó i Andreu:* cuida molt l'equip de col·laboradors més propers.
- *La sogra de Simó, curada, es posà a servir-los:* perquè servir els germans és lloar el Senyor
- *Curà molts malalts:* Jesús cuida la persona sencera i no només la dimensió espiritual.
- *No deixava parlar els endimoniats que sabien qui era:* qui sap la teoria però no la viu és de fet un anti-testimoni. Els qui saben la teoria però no la viuen, millor que callin!
- *De bon matí es llevà a pregar:* la pregària és el motor de l'acció apostòlica i caritativa.
- *Anem a d'altres llocs:* la dimensió missionera és essencial per a no viure tancats.

Mn. José Luis Arín

► Lectura del llibre de Job (Jb 7,1-4.6-7)

Job digué als seus amics: «L'home, a la terra, no està sotmès a servitud? No passa la vida com un jornalero? Com un esclau es deixava per assegurar-se a l'ombra, espera l'hora de cobrar com el treballador. Però a mi m'ha tocat per herència passar mesos en va, la paga que em donen són les nits en blanc. Així que em fico al llit ja penso: Quan serà de dia perquè em pugui llevar? I estic neguitós del vespre a la matinalda. Els meus dies han corregut més que una llançadora, ja s'acaben, ja no hi queda fil. Recordeu que la meua vida no és sinó un respir: els meus ulls no tornaran a veure la felicitat.»

► Salm responsorial (146)

R. *Lloeu el Senyor, que conforta els cors desfets.*

Lloeu el Senyor, dona bo de cantar! / Lloeu el nostre Déu, que és agradós de lloar-lo! / El Senyor reconstrueix Jerusalem / i aplega els dispersats d'Israel. R.

Conforta els cors desfets i embena les ferides. / Té comptat el nombre dels estels, / els crida cadascun pel seu nom. R.

És gran el Senyor, i és molt poderós, / és infinita la seva saviesa. / El Senyor sosté els desvalguts / i abat els injustos fins a terra. R.

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 9,16-19.22-23)

Germans, jo no puc gloriar-me d'anunciar l'evangelí: hi estic obligat, i pobre de mi que no ho fes! Si jo m'ho hagués buscat podria esperar-ne una recompensa, però no havent-ho buscat, per a mi és un encàrrec que he rebut de Déu. Per quin motiu puc esperar una recompensa? Doncs que jo, quan treballa per difondre l'evangelí, no el converteixi en cosa costosa, sinó que renunciï al dret que em dona el meu servei. Jo sóc lliure: no era esclau de ningú, però m'he fet esclau de tots per guanyar-ne tants com pugui. Per guanyar els febles, m'he fet feble com ells. M'he fet tot amb tots per guanyar-ne alguns, sigui com sigui. Tractant-se de l'evangelí, estic disposat a fer tot el que calgui per poder-hi tenir part.

► Lectura de l'evangelí segons sant Marc (Mc 1,29-39)

En aquell temps, Jesús, sortint de la sinagoga, se n'anà amb Jaume i Joan a casa de Simó i Andreu. La sogra de Simó era al llit amb febre, i llavors mateix ho digueren a Jesús. Ell li va donar la mà i la va fer llevar, la febre li desaparegué i ella mateixa els serví a taula. Al vespre, quan el sol s'havia post, li portaren tots els malalts i els endimoniats. Tota la ciutat s'havia aplegat davant la porta i ell va curar molts malalts de diverses malalties; va treure molts dimonis, i no els deixava parlar, perquè sabien qui era. De bon matí, quan encara era fosc, es llevà, se n'anà a un lloc solitari i s'hi quedà pregant. Simó, amb els seus companys, sortí a buscar-lo. Quan el trobaren li digueren: «Tothom us està buscant.» Ell els digué: «Anem a d'altres llocs, als pobles veïns, i també hi predicaré, que aquesta és la meua missió.» I anà per tot Galilea, predicant a les sinagogues de cada lloc i traient els dimonis.

► Lectura del libro de Job (Job 7,1-4.6-7)

Job habló diciendo: «¿No es acaso milicia la vida del hombre sobre la tierra, y sus días como los de un jornalero?; como el esclavo, suspira por la sombra; como el jornalero, aguarda su salario. Mi herencia han sido meses baldíos, me han asignado noches de fatiga. Al acostarme pienso: ¿Cuándo me levantaré? Se me hace eterna la noche y me hartó de dar vueltas hasta el alba. Corren mis días más que la lanzadera, se van consumiendo faltos de esperanza. Recuerdo que mi vida es un soplo, que mis ojos no verán más la dicha».

► Salmo responsorial (146)

R. *Alabad al Señor, que sana los corazones destrozados.*

Alabad al Señor, que la música es buena; / nuestro Dios merece una alabanza armoniosa. / El Señor reconstruye Jerusalén, / reúne a los deportados de Israel. R.

Él sana los corazones destrozados, venda sus heridas. / Cuenta el número de las estrellas, / a cada una la llama por su nombre. R.

Nuestro Señor es grande y poderoso, / su sabiduría no tiene medida. / El Señor sostiene a los humildes, / humilla hasta el polvo a los malvados. R.

► Lectura de la primera carta de san Pablo a los Corintios (1Cor 9,16-19.22-23)

Hermanos: El hecho de predicar no es para mí motivo de orgullo. No tengo más remedio y, ¡ay de mí si no anuncio el Evangelio! Si yo lo hiciera por mi propio gusto, eso mismo sería mi paga. Pero, si lo hago a pesar mío, es que me han encargado este oficio. Entonces, ¿cuál es la paga? Precisamente dar a conocer el Evangelio, anunciándolo de balde, sin usar el derecho que me da la predicación del Evangelio. Porque, siendo libre como soy, me he hecho esclavo de todos para ganar a los más posibles. Me he hecho débil con los débiles, para ganar a los débiles; me he hecho todo para todos, para ganar, sea como sea, a algunos. Y todo lo hago por causa del Evangelio, para participar yo también de sus bienes.

► Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 1,29-39)

En aquel tiempo, al salir Jesús de la sinagoga, fue con Santiago y Juan a la casa de Simón y Andrés. La suegra de Simón estaba en cama con fiebre, e inmediatamente le halaron de ella. Él se acercó, la cogió de la mano y la levantó. Se le pasó la fiebre y se puso a servirles. Al anochecer, cuando se puso el sol, le llevaron todos los enfermos y endemoniados. La población entera se agolpaba a la puerta. Curó a muchos enfermos de diversos males y expulsó muchos demonios; y como los demonios lo conocían, no les permitía hablar. Se levantó de madrugada, cuando todavía estaba muy oscuro, se marchó a un lugar solitario y allí se puso a orar. Simón y sus compañeros fueron en su busca y, al encontrarlo, le dijeron: «Todo el mundo te busca». Él les responde: «Vámonos a otra parte, a las aldeas cercanas, para predicar también allí; que para eso he salido». Así recorrió toda Galilea, predicando en sus sinagogas y expulsando los demonios.